

C307 – BRU10

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

3 juli 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken voor het opstarten van een uitwisselingsproject om de taalproblemen in de Brusselse ziekenhuizen op te lossen 1
- Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanleg van een voetbalcentrum in Jette 4

Waarnemend voorzitter: de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken voor het opstarten van een uitwisselingsproject om de taalproblemen in de Brusselse ziekenhuizen op te lossen

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, zes maanden geleden heb ik een voorstel gelanceerd. Ik veronderstel dat de aanwezige commissieleden het zich nog herinneren. Het voorstel kwam er eenvoudigweg op neer dat de minister eens de mogelijkheid moest onderzoeken of de ziekenhuizen een uitwisselingsproject zouden kunnen opzetten. In eerste instantie zou het om een proefproject kunnen gaan. Indien dat succes zou hebben, zou het op permanente basis kunnen worden uitgebreid. Mensen uit de Nederlandstalige urgentiediensten zouden voor een tijdje in een Franstalige urgentiedienst gaan werken en vice versa. Ik heb dat voorstel indertijd uitgewerkt in samenwerking met de heer Vermeiren, met schepen Willekens uit Overijse en met de heer Devroey, die connecties heeft met de Vrije Universiteit Brussel (VUB) en die zelf huisarts is.

De minister heeft positief op het principe gereageerd. Hij heeft verklaard dat eerst een aantal praktische zaken verder moesten worden onderzocht. Hij zou dat doen in samenspraak met minister Vanackere en met de betrokken ziekenhuizen, waar alles operationeel van de grond moet komen.

De minister heeft toen een aantal praktische problemen opgesomd. Ik weet niet of mijn overzicht volledig is. Indien mensen tijdelijk elders werken, zijn er natuurlijk een aantal juridische gevolgen. Het gaat dan om hun arbeidscontract en om hun arbeidsverplaatsingen. Ook de personeelsverzekering, de verlofregeling en de anciënniteit kunnen drempels vormen. Er komt in elk geval veel bij kijken. De minister heeft er tevens op gewezen dat we niet uit het oog mogen verliezen dat er momenteel al een tekort aan ziekenhuispersoneel is. Dat zou eveneens roet in het eten kunnen gooien. Tot slot ben ik erop gewezen dat de urgentiediensten op veel plaatsen graag met vaste ploegen werken. Ook dat zou een hinderpaal kunnen zijn.

Aangezien de minister toen heeft gezegd dat hij dit zou onderzoeken en het ondertussen begin juli 2008 is, lijkt het me nuttig voor het zomerreces nog eens te informeren hoe het hiermee zit. In het slechtste geval zal de

minister straks antwoorden dat het helemaal niet van de grond komt. Hij moet dan maar toelichten waarom dat het geval is.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn eenvoudig. Hebt u dit dossier bij de minister van Welzijn aangekaart? Hebt u contact met het UZ Brussel, met de andere ziekenhuizen, met Pro Medicis en met eventuele andere partners opgenomen? Wat hebben die gesprekken opgeleverd? Zijn de vorige keer vermelde drempels overbrugbaar? Kan een proefproject worden gelanceerd? Zo ja, binnen welke termijn zou dat eventueel kunnen gebeuren?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, we hebben hier al eerder een debat over gevoerd. Ik zou nu opnieuw willen opmerken dat Pro Medicis en de andere actoren niet enthousiast op dit voorstel hebben gereageerd. De kritiek van de VUB luidt dat binnen die instelling sowieso al veel Frans wordt gesproken. We weten dat de urgentiedienst en de andere diensten van dit ziekenhuis door Franstalige patiënten wordt gefrekwenteerd. Er kan op dit ogenblik dan ook moeilijk sprake zijn van een onderdomping in het Nederlands. Pro Medicis is van mening dat de uitwisseling beter tijdens de opleiding zou gebeuren. De K.U.Leuven en de Université Catholique de Louvain (UCL) hebben volgens mij al een dergelijke regeling. Werkende artsen kunnen niet altijd hun praktijk opzichschuiven om een opleiding te volgen. Dat er niet meer vraag naar een dergelijk project is, toont aan dat ze niet allemaal geïnteresseerd zijn. Indien er bij het Franstalig verplegend personeel meer belangstelling zou zijn, zou heel de problematiek niet bestaan. Instellingen kunnen een dergelijke uitwisseling aan hun studenten opleggen. Met betrekking tot de aan een ziekenhuis verbonden artsen is dat een groot vraagteken. De vraag blijft in elk geval of de Franstalige sector geïnteresseerd is.

Ik ben benieuwd naar de antwoorden op de vragen van de heer Gatz. Mijn bijkomende vraag betreft het probleem van de vrijwilligheid. Kunnen de ziekenhuizen de artsen medewerking aan dergelijke projecten opleggen? Zo ja, hoe zouden ze dat dan kunnen doen?

Verder blijf ik erbij dat dit een lapmiddel is. Het grote probleem is natuurlijk dat de taalwet niet wordt toegepast. U hebt dat al meermaals aangekaart op het Overlegcomité. Dat is nu verschoven naar het tweede pakket van de staatshervorming. We weten niet wanneer dat ooit het licht zal zien. Zoals ik hier al heb gezegd, weet ik in ieder geval niet of Vlaanderen nog geld en energie

moet steken in problemen die eigenlijk op Brussels niveau, zowel door de politiek als door de sector, volledig worden erkend en helemaal niet worden verholpen. Als ik de antwoorden hierover van minister Smet hoor, onder meer in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, dan lijkt het me dat we een heel slechte weg aan het opgaan zijn. Mijnheer de minister, met uw beperkte bevoegdheden kunt u daar niet zo veel aan kan veranderen.

– *Mevrouw Dominique Guns treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij het betoog van de heer Gatz, met de concrete vragen die hij heeft geformuleerd. We mogen het volgende niet uit het oog verliezen. Dit wordt onderzocht. Mijnheer de minister, ik veronderstel dat u contact hebt gehad met een aantal kabinetten van collega-ministers daarover, maar we mogen ook niet te lang wachten om contact op te nemen met de bevoegde minister van de Franse Gemeenschap. Het spreekt voor zich dat we niet al onze energie mogen besteden aan het maken van een pasklaar project, om uiteindelijk te zien dat de vraag bij de Franstaligen er niet is, of dat daar geen draagvlak voor bestaat. Ik hoop natuurlijk dat dat niet het geval is. Ik steun dat interessante project en hoop dat het aan beide zijden kan worden gesteund. Hebt u al contact opgenomen met de Franstaligen, en is daar een positieve reactie op gekomen? Indien dat niet het geval is en u eerst voort wil onderzoeken hoe de zaken staan aan onze kant, dus het voorbereidende werk, wanneer denkt u daarover contact te zullen opnemen met de Franstaligen?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ook ik wil me aansluiten bij de vragen van de heer Gatz. Zoals ik vorige keer al heb gezegd, is het in het UZ niet altijd evident om ondergedompeld te worden in het Nederlands. Dit project hoeft echter niet te worden beperkt tot het UZ. We kunnen ook verder kijken. Ook in Vlaanderen zijn er ziekenhuizen te vinden waar er nood is aan kennis van het Frans. Dan denk ik aan de taalgrensgebieden. Ook daar kan er interesse zijn om het Frans of het medisch Frans beter aan te leren. We kunnen dus heus wel ziekenhuizen bereid vinden. Mijnheer de minister, bent u ook buiten Brussel gaan kijken of er een bereidheid is?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me eveneens aan bij de vorige sprekers, hoewel ik op het gezondheidsdebat hetzelfde heb vastgesteld als mevrouw Van Linter. Maar inderdaad, niets weerhoudt ons om ook ruimer te kijken.

Dit kan alleszins een interessant project zijn, alleen mag het natuurlijk geen alibi zijn om de bestaande taalwetten

niet toe te passen. Laten we duidelijk zijn: die taalwetten zijn goed, maar ze moeten ook worden toegepast. Dit mag zeker geen alibi zijn om te stellen dat we dit ook anders kunnen oplossen, en dat de taalwetten dus moeten worden versoepeld, omdat ze in de praktijk niet kunnen worden uitgevoerd.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het is interessant dat een aantal leden de vraag van de heer Gatz aangrijpen om de zaken wat ruimer te zien. Er werd gepleit voor een betere kennis van Franse termen in Vlaanderen. Mevrouw Roex, ik denk dat de problematiek andersom is: de meeste Vlaamse of Nederlandstalige ziekenhuizen hebben er geen moeite mee om patiënten in een andere taal te verzorgen, maar het is de realiteit dat officiële ziekenhuizen die verplicht zijn om dat wel te kunnen, dat niet willen doen. Dat is het probleem.

Ik ben het er helemaal mee eens dat het zeker de moeite loont om het voorstel van de heer Gatz te onderzoeken. Wellicht zijn we het daar allemaal over eens. We hebben vorige maal opgeworpen dat er heel wat problemen konden zijn. Dat is inderdaad bevestigd in alle contacten die we hebben gehad.

Voor ik daarop antwoord, wil ik vanzelfsprekend duidelijk maken dat niemand in deze commissie – daar ga ik van uit – dit beschouwt als een alternatief voor de taalwetgeving. Dat was ook niet het voorstel. De taalwetgeving moet vanzelfsprekend worden uitgevoerd. Het klopt dat we inmiddels al met heel veel middelen, heel veel impulsen en heel veel kracht proberen om in de praktijk oplossingen te geven aan het schrijnende probleem van het niet naleven van de taalwetgeving. Ik ben het ermee eens dat dit alles in principe overbodig zou moeten zijn. Alleen stellen we vast dat er geen vooruitgang is en dat de verantwoordelijkheid grotendeels bij anderen berust. Ik gebruik mijn functie om ter zake de verantwoordelijken op hun verantwoordelijkheid te wijzen, maar anderzijds zouden we in de realiteit zo veel mogelijk initiatieven moeten kunnen nemen om die taalverwerving van het Nederlands te verbeteren. We nemen ter zake heel wat initiatieven, in de hoop dat dit in de toekomst vanzelfsprekend zal zijn. Bij heel veel gewone mensen is dat al het geval. Ik stel vast dat de kennis van het Nederlands in vele gevallen bij vele groepen in de Brusselse samenleving sterker wordt, wat inderdaad vragen doet rijzen over het feit dat sommige verstandige mensen niet de moeite nemen om die taal aan te leren. Daarmee heb ik meteen gezegd dat ze niet te dom zijn om de taal te leren.

Mijnheer Gatz, naar aanleiding van uw vraag eind januari heb ik verder onderzoek verricht naar de mogelijkheid om een uitwisselingsproject op te starten in de Brusselse ziekenhuizen. Er is intussen overleg geweest

tussen mijn kabinet, dat van minister Vanackere, Pro Medicis Brussel en een uitgebreide afvaardiging van het enige Nederlandstalige ziekenhuis in Brussel, het UZ Brussel. Alle partners rond de tafel vonden het een waardevol voorstel. Het UZ Brussel gaf echter wel aan dat zijn spoeddienst momenteel al tweetalig is als gevolg van verschillende initiatieven die het ter zake heeft genomen. Het heeft helemaal geen probleem om collega's uit bicommunautaire of Franstalige ziekenhuizen te ontvangen, maar ondervindt bij het eigen personeel geen vraag of motivatie om zelf in het systeem te stappen. Bovendien onderschrijft het UZ Brussel de verschillende drempels die ik in mijn antwoord op uw vorige vraag heb vermeld. Het wijst heel uitdrukkelijk op de onderscheiden arbeidscontracten en statuten van de desbetreffende personeelsleden, het tekort aan verpleegkundigen, de financiering van het kostenplaatje gerelateerd aan de inpassing van de arbeidsrechtelijke wijzigingen, en de samenstelling van de urgentiediensten.

Concreet werd aan Pro Medicis Brussel gevraagd de haalbaarheid in de Brusselse context verder te onderzoeken. Alle partners waren het erover eens dat er een aantal randvoorwaarden vervuld moeten zijn voor er een taaluitwisselingsproject kan worden opgestart. Concreet ging het over de vrijwilligheid van het systeem, samen met een duidelijke motivatie en elementaire basiskennis van het Nederlands van de deelnemers. Daarnaast zou ook worden voorzien in een ondersteuningspakket of een goede begeleiding.

Via het UZ Brussel vernamen we dat het UCL Saint-Luc en de bicommunautaire ziekenhuizen Sint-Pieter en Brugmann niet weigerachtig staan ten opzichte van dit idee. Zij verklaarden wel dat dergelijke uitwisselingen praktische moeilijkheden met zich zullen meebrengen om redenen, waarvan de grootste het tekort aan personeel is.

De verschillende partners erkennen de drempels die eerder werden genoemd. Op het vlak van contracten en statuten zou er aan een oplossing gewerkt kunnen worden. Het probleem is echter fundamenteeler en ligt vooral in het nijpende tekort aan personeel, zowel aan de ontvangende als aan de uitsturende kant, en de schaarste op de arbeidsmarkt. Dat wordt als het grootste struikelblok ervaren. Ik zie hier dan ook niet onmiddellijk een oplossing. Ik plan zelf eventueel nog initiatieven, vanzelfsprekend voor de ontvangende kant. Dat is dan niet voor de Franstalige of voor de bicommunautaire ziekenhuizen.

Ik ben me bewust van deze problematiek en samen met Pro Medicis Brussel probeer ik dat tij te keren. Dat is echter een werk van lange adem. Gezien de praktische bezwaren en de houding van het UZ Brussel, lijkt het niet aangewezen op dit moment een proefproject te lanceren. Er moet eerst verder worden onderzocht op welke manier dit project kan worden ingevuld opdat de huidige drempels grotendeels worden weggewerkt.

Jammer genoeg zijn de meningen over het huidige voorstel unisono. Iedereen vindt het waardevol, maar vindt dat er te veel drempels zijn. Voor zo'n project moet de wil aanwezig zijn om die drempels te overschrijden. In dit geval staan er geen wetten tussen droom en daad, maar wel een aantal praktische problemen.

Vandaag zeg ik dat het niet doorgaat. Ik wil vandaag geen valse hoop geven maar ik vind het te waardevol om het zomaar af te voeren. Ik zal rustig nagaan of we op een bepaald moment een doorbraak kunnen forceren. Op dat moment moet er een bereidheid zijn aan Franstalige kant om mee te investeren. Er lopen momenteel al een aantal projecten. Het blijft bij de haren getrokken dat we voor de bicommunautaire ziekenhuizen, die dus niet onder de Franstalige Gemeenschap vallen, altijd maar moeten smeken dat men aan Franstalige kant zijn verantwoordelijkheid mee opneemt. Dat debat hebben we al vaak gehad.

Het lijkt mij een belangrijke aangelegenheid voor de bicommunautaire ziekenhuizen, want daar gaat het over wat mij betreft. A la limite kan ik nog aanvaarden dat er voor mensen die een beroep doen op een unicommutair Franstalig ziekenhuis, geen afdwingbaarheid bestaat om in een andere taal verzorgd te worden dan in de taal van het unicommutair Franstalig ziekenhuis. Alhoewel het getuigt van weinig openheid dat een gemeenschap zich alleen richt naar die taalgroep die tot haar gemeenschap behoort. Bij de Franstalige Gemeenschap is dat duidelijk de Franstalige taalgroep. De Vlaamse Gemeenschap richt zich niet alleen tot de Nederlandstaligen. Het is een gemeenschap waar meerdere talen deel van uitmaken. We moeten daar nog wat leren mee omgaan, maar ik ben ervan overtuigd dat we dat in de praktijk heel vaak doen. Daar ligt het probleem niet.

Ik probeer te kijken hoe we dit praktisch verder kunnen aanpassen en ik blijf ook zoeken naar verdere creatieve oplossingen om dit te stimuleren.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik constateer, samen met u, dat men het een goed idee of geen slecht idee vond, al naargelang, en dat het nu een beetje op de klippen dreigt te lopen door de praktische bezwaren.

Ik heb u vooral goed beluisterd over het punt van het algemeen tekort aan mensen die in ziekenhuizen in het algemeen en in spoeddiensten in het bijzonder willen gaan werken. Ik zal verder mijn hoofd pijnigen, en misschien moeten we dat in het najaar ook eens samen doen, om te zien of er nog bepaalde uitwegen zijn. Niet om ten koste van alles een idee dat van mij en enkele anderen komt te kunnen realiseren, maar omdat het een

verdienstelijke poging was om een aantal praktische problemen op het terrein misschien niet op te lossen, maar dan toch te verzachten.

Het verhaal is nog niet helemaal afgelopen. We zullen het gedurende de zomermaanden misschien even laten rusten en nog maar eens wat inspiratie opdoen, om dan te proberen om concrete uitwegen te vinden.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat het antwoord duidelijk was. Ik zou er toch nog even willen aan toevoegen dat, wat mijn fractie betreft, de problemen toch aan de basis opgelost moeten worden. Dan heb ik het bijvoorbeeld over de verantwoordelijkheid van het onderwijs, zowel Nederlandstalig als Franstalig, en van de inrichtende machten. De tweetalige of Franstalige ziekenhuizen dringen niet genoeg aan op de tweetaligheid van hun personeel.

Ten slotte wil ik nog toevoegen dat, als er goede wil is en als er respect is – en dan heb ik het niet over de overheid of de inrichtende macht, maar over de persoon en het personeel zelf –, al die projecten niet nodig zijn. Dat is wat ontbreekt, denk ik.

Ik geef een klein voorbeeld. Ik heb een dochter die vroedvrouw is in het Brusselse. Zij heeft zopas haar eerste jaar Arabisch achter de rug. Gewoon uit interesse, omdat ze daar veel mee geconfronteerd wordt. Ik denk dat Vlamingen dat over het algemeen kunnen en er open voor staan, maar bij Franstaligen is daar een totaal gebrek aan. Als we die mentaliteit willen veranderen, hebben we nog heel veel werk.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik wou gewoon nog iets toevoegen. Als het probleem bij het personeelstekort ligt, is het misschien interessant om te kijken naar de stap voordien, de stages die de mensen doen tijdens hun opleiding.

Ik heb al gemerkt dat in de IRIS-ziekenhuizen vaak stagiairs rondlopen vanuit de VUB. Maar misschien is het ook interessant om te stimuleren dat studenten uit de Franstalige hogescholen en universiteiten ook stages laten lopen in Nederlandstalige ziekenhuizen.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw Roex, dat is een tijd zo geweest, voor alle duidelijkheid, maar dat is niet meer zo. Ik neem het vorige academiejaar, omdat er dit academiejaar een wijziging is. Tijdens het vorige academiejaar hadden we bijna te weinig geneesheren in opleiding om ons eigen ziekenhuis te kunnen laten draaien. Om alleen al het UZ te kunnen laten draaien, hadden we eigenlijk te weinig stageplaatsen of opleidingen voor specialisaties, zodat het verhaal dat de VUB

wel voor veel stageplaatsen zorgt in de IRIS-ziekenhuizen of de bicommunautaire ziekenhuizen, eigenlijk voor een deel theoretisch is geworden.

Het probleem is dat de Vlaamse Gemeenschap, globaal, te weinig solidair is met Brussel, opnieuw, ook wat dit betreft. De grote universiteiten kunnen perfect stages aanbieden in Brussel, ofwel aan het UZ ofwel aan een aantal andere ziekenhuizen. Dat kan à la limite zelfs via een omweg. U weet dat er een protocol was tussen ULB-VUB en de IRIS-ziekenhuizen. Dat is er nog altijd. Het is wel zo dat de K.U.Leuven voor een deel bij Saint-Luc stageplaatsen heeft. Er is een verbetering van de situatie, doordat nu vanuit Gent veel meer stageplaatsen worden aangeboden in het UZ. Maar dat is jammer genoeg niet de oplossing voor het probleem.

We hebben jarenlang vanuit de Vlaamse Gemeenschap gezegd dat we het moeten openbreken. Alle universiteiten moeten de mogelijkheid hebben om in Brugmann en dergelijke stages te kunnen aanbieden. Er is gezegd dat dit door het protocol tussen de VUB en de ULB wordt tegengehouden. Dat klopt niet meer. We zitten gewoon met een algemeen tekort aan stagiairs in het algemeen en aan Nederlandskundigen in het bijzonder.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik blijf het een verdienstelijke idee vinden. Mits enige goede wil langs beiden kanten, kan hier in de toekomst iets inzitten. Spijtig genoeg, stellen we al lang vast dat de goede wil steeds van één kant komt.

Dit zal trouwens nooit de oplossing voor het probleem zijn. De heer Gatz suggereert dat dit de oplossing voor de taalproblematiek in de ziekenhuizen kan vormen. Volgens mij kan dit enkel helpen en stimuleren. We kunnen in de goede richting evolueren. Het blijft echter een en-enverhaal. Het begint bij het onderwijs. Het sluitstuk is een fundamenteel respect voor mensen, voor hun taal en cultuur en voor de taalwetgeving.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanleg van een voetbalcentrum in Jette

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, het probleem van het voetbalcentrum nabij het

ziekenhuis van de VUB in Jette is hier al verschillende keren, onder meer naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen en van vragen om uitleg, ter sprake gekomen. De laatste keer dateert van 18 oktober 2007. Toen heeft de heer Glorieux hierover een vraag om uitleg gesteld.

Ik denk dat ik de minister de lijdensweg van de enige resterende Nederlandstalige voetbalvereniging in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kan besparen. De minister heeft vorig jaar trouwens goed nieuws gebracht. De voetbalvereniging zou immers eindelijk de mogelijkheid krijgen om een volwaardige clubwerking te ontwikkelen. Ten gevolge van de aanleg van een voetbalcentrum vlak naast de campus van de VUB zou de Ritterklub Jette na vele jaren over eigen terreinen en over eigen accommodatie kunnen beschikken. De minister heeft toen tevens verduidelijkt dat dit ook een oplossing zou bieden voor de behoefte aan voetbalterreinen voor de studenten en het personeel van de campus Jette van de VUB en voor de studenten van de lerarenopleiding aan de Erasmushogeschool Brussel. Het gebruik zou nagenoeg fiftyfifty door deze instellingen en de Ritterklub worden gedeeld.

De wil was er. De middelen waren er ook. De heer Glorieux heeft in oktober een aantal bekommernissen van milieuvergunningen geuit. Ik had de indruk dat de minister die bekommernissen op objectieve wijze had weerlegd. In elk geval heeft Aeolus de opdracht gekregen een studie uit te voeren om een correct beeld te schetsen van de bijzonderheden die het nabijgelegen natuurgebied met zich meebracht en van de manier waarop hiermee bij de verdere ontwikkeling van het voetbalcentrum rekening kon worden gehouden.

Ondertussen heeft het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) een negatief advies geleverd. Ik weet niet of dit advies op de studie van Aeolus is gebaseerd. Misschien staat het er los van. In elk geval stond een maand geleden in Brussel Deze Week te lezen dat het gemeentebestuur van Jette heeft besloten dit project geen groen licht te geven. Het artikel is verschenen onder de veelzeggende titel 'Droom aan diggelen'. Dat laatste geldt zeker voor de mensen van een van de weinige Nederlandstalige sportverenigingen in Brussel. Ik denk dat deze vereniging het Nederlands als voertaal hanteert. Daar is het mij om te doen.

Ik kan me inbeelden dat dit ook voor de minister een grote ontgoocheling moet zijn. Ik herinner me dat hij in oktober 2007 heeft verwezen naar de overeenkomst die zijn vader 30 jaar geleden met de VUB heeft afgesloten. Toen is besloten op die plek sportinfrastructuur te ontwikkelen.

Mijnheer de minister, ik zou vandaag graag vernemen of het project hiermee definitief van de baan is. Is er nog een marge om met het gemeentebestuur van Jette te

onderhandelen? Heeft de studie van Aeolus u nog iets bijgebracht? Zijn er alternatieven voor de betrokken club? Bieden die alternatieven ook een oplossing voor de noden van de VUB en van de Erasmushogeschool Brussel?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, de heer Van Nieuwenhuysen heeft uiteraard de juiste vragen gesteld. Het is jammer dat het gemeentebestuur van Jette bij wijze van slechte aprilgrap op 1 april 2008 heeft laten weten geen draagvlak voor een bouwvergunning voor dit project te ontwaren. Alle voorwaarden waren nochtans vervuld.

Het gemeentebestuur heeft ecologische argumenten aangehaald. Dat is vreemd. We hebben het dossier voorbereid. Wat de ruimtelijke ordening betreft, is alles in orde. Aangezien we ver genoeg van het bos blijven, is het ecologische aspect ook in orde. We hebben een milieustudie laten uitvoeren. Die studie heeft geld gekost en is professioneel uitgevoerd. We willen alle maatregelen implementeren, maar we botsen op een groene idylle.

Er bevinden zich momenteel geen groenen in deze vergaderzaal. Indien ze hier wel zouden zijn, zou ik hen rechtstreeks willen bedanken. Ze hebben hun duit in het zakje gedaan voor de sportbeleving in het algemeen en voor de Vlaamse sportbeleving in het bijzonder. In het verslag van deze vergadering mag hierbij tussen haakjes 'ironisch' of zelfs 'cynisch' aan worden toegevoegd. Aangezien de ring op 200 meter afstand ligt, vind ik het bijzonder vreemd dat ze daar die idylle trachten te creëren. Eigenlijk gaat het hier zelfs niet om. Het dossier is wettelijk in orde. Het advies van het BIM was niet onoverkomelijk.

Tegen de verwachtingen in heeft het gemeentebestuur een alternatief voorgesteld. Dat alternatief was eerst redelijk, maar ziet er nu zelfs vrij degelijk uit. Het gaat om de site waar de club momenteel speelt. Daar zijn nog een aantal ernstige mogelijkheden. Ik laat dat uiteraard aan de minister over. Ik hoop enkel dat de principes en positieve steun die hij in het begin aan dit dossier heeft verleend ook in grote, voldoende of absolute mate voor dit alternatief denkspoor kan gelden.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, de Vlaamse Regering heeft vorig jaar de nodige middelen vrijgemaakt. Het jaar voordien hadden we reeds 130.000 euro vastgelegd en voor onderzoek aan de Ritterklub overgemaakt. Nu hebben we 2.250.000 euro vrijgemaakt om deze droom te realiseren. Die droom leeft al meer dan 30 jaar en behelst een bescheiden Vlaams voetbalcentrum in Brussel voor de Ritterklub

en voor andere gebruikers. Op 14 december 2007 heb ik de Vlaamse Regering hiervoor een investeringsbijdrage laten vastleggen.

Het voetbalcentrum zou uit twee grote kunstgrasvelden, kleedkamers, sanitair, een cafetaria, een vergaderzaal en dergelijke bestaan. Het centrum zou langs de Schapenweg in Jette worden aangelegd. Het gaat hier om bouwgronden die eigendom van de VUB zijn. Zoals reeds vermeld, heeft de VUB de Vlaamse Gemeenschap 30 jaar geleden recht van opstal gegeven om op die gronden sportinfrastructuur te bouwen. Mijn vader heeft daar destijds nog voor gezorgd.

Deze aanzienlijke investering is bedoeld om het groot tekort aan kwaliteitsvolle sportinfrastructuur in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad weg te werken en om een specifieke oplossing voor twee problemen te bieden.

Ten eerste zou de Nederlandstalige voetbalclub Ritterklub na een jarenlange zoektocht eindelijk een thuisbasis kunnen krijgen, met eigen terreinen en eigen infrastructuur. Door die infrastructuur, en vooral ook door de eigen kantine, zou de club ook structureel een inkomen verzekerd krijgen. Meerdere leden hier kennen de voorzitter ook. Hij heeft bij wijze van spreken vijftig jaar lang gezocht naar de oplossing die we voor ogen hadden. Ik denk dat daarmee de toekomst van de club echt zou kunnen worden veiliggesteld.

Ten tweede zouden we met dit Vlaamse voetbalcentrum ook tegemoetkomen aan de behoefte aan voetbalterreinen voor de studenten en de personeelsleden van de universiteit en van de Erasmushogeschool Brussel. Ik heb de jongste maanden nog intensief gesprekken gehad om dat te bekijken. Er leefden plannen bij de VUB om de faculteit Lichamelijke Opvoeding naar Jette over te brengen. Die bevindt zich nu in Etterbeek. Het lijkt me niet onlogisch Lichamelijke Opvoeding dicht bij Geneeskunde onder te brengen, zodat daar een samenspel kan worden verwezenlijkt.

Mijnheer Gatz, bovendien zouden we het voetbalcentrum vanzelfsprekend kunnen openstellen voor de Nederlandstalige scholen, sportverenigingen, de VGC, clubs uit de gemeente en dergelijke meer. In het plan zou de VUB optreden als bouwheer voor het project en zou Ritterklub een exploitatieovereenkomst van twintig jaar krijgen, waarbij de club de uitbating zou doen en bevoorrecht gebruiker van de terreinen zou worden. Onder meer dankzij het cafetaria zouden er inderdaad voldoende inkomsten moeten zijn.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft verwezen naar de milieustudie die nodig was. Het is inderdaad zo dat het terrein niet alleen vlak naast de drukke Brusselse ring ligt, maar ook naast het Laarbeekbos, dat Natura 2000-gebied is. Er was dus een milieustudie nodig om

eventuele nadelige effecten op het Natura 2000-gebied te beperken. Die studie viel eigenlijk wel positief uit. Met een aantal bijzonderheden is uiteindelijk in de bouwvergunning ook volledig rekening gehouden. Ik heb die brief ook gezien. Het is ook niet zo dat het BIM een negatief advies heeft gegeven. Hij heeft op het einde nog een aantal voorwaarden gesteld, maar het njet van de gemeente is alleszins toch wel als een donderslag bij heldere hemel gekomen. Ik moet u zeggen dat de gemeente ook nooit de moeite heeft gedaan om me dat zelf te melden.

Waar staan we vandaag? U herinnert zich dat de gemeente helemaal op het einde, als ik me niet vergis in januari, heeft gezegd dat dit niet mogelijk was om dat er geen sprake was van een daartoe uitgeruste weg. In extremis hebben we dan nog in 500.000 euro extra voorzien binnen de begroting. Ik vermoed vandaag sterk, jammer genoeg, dat die tegenwerping met betrekking tot die weg een goed excuus was voor de gemeente. De gemeente is duidelijk geschrokken van het feit dat we stelden die weg te zullen inrichten. Dat heeft echter niet gebaat.

Er zijn toen twee alternatieven onderzocht. Het ene, net naast de brandweer, kon echt niet, omwille van plannen. Het andere bestond eruit dat een deel van het sportcentrum Heymbosch in Jette, waar Ritterklub momenteel zit, in erfpacht zou worden gegeven aan de club.

In eerste instantie leek ook dat voorstel me heel ontgoochelend. Ik geef toe sterk ontgoocheld te zijn. Ik vond die zware investering verantwoord, omdat er heel veel werken, onder meer met betrekking tot de ondergrond, noodzakelijk waren. Op zich kan voor 300.000 à 400.000 euro een kunstgrasveld van topkwaliteit worden gelegd, met alles erop en eraan. Op zich kan voor een half miljoen euro al een stevige cafetaria worden gebouwd. Ik had 2.250.000 euro uitgetrokken, en dan nog eens 500.000 euro voor die baan. Dat viel te verantwoorden, omdat dit helemaal moest worden genivelleerd en er heel wat bijkomende omgevingswerken noodzakelijk waren.

De gemeente heeft dan een alternatief voorgesteld, waarbij een veld exclusief ter beschikking zou worden gesteld van Ritterklub, met daarnaast nog een duiveltjesveld. Er moesten noodzakelijke werken gebeuren. Op dat ogenblik kwam dit alleszins bij mij over als niet ernstig. De gemeente geeft de zwartepiet door die ze zelf is, en de Vlaamse Gemeenschap zou heel wat moeten investeren in zaken die eigenlijk de verantwoordelijkheid van de gemeente zijn. Bovendien zou het niet te verantwoorden zijn dat er zoveel geld zou moeten gaan naar keermuren en naar een veld dat vandaag eigenlijk niet reglementair is qua afmetingen en dergelijke meer. Er moeten zware investeringen worden gedaan om het wel reglementair te maken.

Ik was niet de enige die die bedenkingen had. Ook de voorzitter van de club aanvaardde dat voorstel van de gemeente niet. Ondertussen was ik al over alternatieven aan het denken. Eergisteren heeft dan een ultiem overleg plaatsgevonden tussen de voorzitter en de gemeente Jette. De gemeente Jette zou een meer aanvaardbaar voorstel hebben gedaan. Ik zal dit nu onderzoeken. Het zou gaan over het hoofdterrein van Heymbosch, plus het terrein dat de gemeente aan ons wou overlappen en nog een klein terreintje, waar duiveltjes zouden kunnen spelen. Hierdoor zou Heymbosch in hoofdzaak in handen van Ritterklub en de VUB kunnen komen. Er is nog een ander terrein, dat ook door anderen zou kunnen worden gebruikt. Ik vind dit een basis voor discussie. Alleen ga ik nu zelf eens een paar mensen raadplegen, om te bekijken wat dat allemaal moet kosten. Het lijkt me immers totaal verantwoord dat we geld besteden voor het realiseren van een eigen voetbalcentrum, maar hier zouden we investeren in gemeentelijke eigendom, ook al is er een erfpacht. Dat is toch iets anders. Tot op heden is er niet bepaald veel respect geweest voor de Vlaamse Gemeenschap. Ik wil alles eens rustig bekijken, maar ik wil vanzelfsprekend Ritterklub blijven helpen. Daar is het me om te doen. Die club verdient het inderdaad om te worden ondersteund.

De voorzitter en ikzelf zitten op dat vlak op dezelfde golflengte. We willen een oplossing vinden waar we trots op kunnen zijn en niet een oplossing die is ingegeven vanuit een wanhoopspoging. A la limite beschik ik ook over alternatieven om de grote nood aan sportinfrastructuur met deze middelen op een andere plaats te realiseren. Dat zou natuurlijk geen oplossing zijn voor de Ritterklub.

Nu wil ik eerst deze optie verder onderzoeken. Dat moet gebeuren binnen een financieel verantwoorde situatie. Ik wil heel duidelijke overeenkomsten. Ik wil niet de indruk krijgen dat we opnieuw de zoveelste citroen zijn die wordt uitgeperst, zoals de Vlaamse Gemeenschap zich wel vaker voelt. De Ritterklub mag daar echter niet het slachtoffer van zijn. Dat is mijn uitgangspunt.

Ik wil een respectvolle oplossing, ook al weet ik dat de droom van een Vlaams sportcentrum een flinke deuk heeft gekregen. Daarbij moeten de Vlaamse Gemeenschap, de Nederlandstalige club en de VUB worden gerespecteerd. Ik wil die middelen niet verliezen, die zijn immers vastgelegd. Ik wil niet opnieuw discussiëren over de vraag of ik die nog mag gebruiken. Ik gebruik ze met diegenen waardoor ze zijn vastgelegd, namelijk de VUB. Of men dat nu graag heeft of niet, ik ben de naïviteit beu om voortdurend te investeren zonder dat het zichtbaar is dat het over de Vlaamse Gemeenschap gaat. Het zal dus een uitstraling moeten hebben.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw ontgoocheling over de weg die dit project heeft afgelegd. Wanneer ik nog eens de opsomming hoor van de bedoelingen die u daar allemaal mee had en de resultaten van de studie, dan is het des te spijtiger dat het project niet kan doorgaan. Ik ben het met u eens wanneer u zegt dat het originele alternatief dat werd voorgespiegeld inzake het Heymbosch niet aanvaardbaar was. Ook de club had dat standpunt al ingenomen, las ik in Brussel Deze Week.

U noemt het al bij al een bescheiden project. Dat kan zo zijn, maar het is toch erg belangrijk. Dat hebt u hier nogmaals aangegeven. We voelen allemaal aan dat de ecologische overwegingen een excuus zijn om dit project te kelderen. Het feit dat ook die toegangsweg een probleem vormt, geeft aan dat men gewoon een stok zoekt om de hond mee te slaan.

Eergisteren is er overleg geweest tussen het gemeentebestuur en de Ritterklub. Er zou een aanvaardbaarder voorstel op tafel liggen. Ik deel echter uw voorbehoud dat we dit heel nauwkeurig moeten bekijken en ervoor moeten zorgen dat we ons niet laten misbruiken. Ik hoop dat er zowel voor de club in kwestie als voor de problematiek van het tekort aan sportinfrastructuur voor Nederlandstaligen in Brussel, een oplossing wordt gevonden.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik kan me helemaal vinden in uw antwoord. Eigenlijk maakt dit verhaal me boos en triest tegelijk. Ik heb het dan over de manier waarop een gemeentebestuur alle excuses aanwendt om een mooi Vlaams project te kelderen. Ik denk dat men dit vooral om principiële redenen doet. De aanwezigheid van een Vlaams project zou een doorn in het oog zijn. Dat is althans het gevoel dat ik daaraan overhoud. Dat is des te pijnlijker.

Iedereen heeft de mond vol van de zogeheten pesterijen van Vlaamse gemeentebesturen in de Vlaamse rand. Dat wordt breed uitgesmeerd in alle kranten. Ik lees nergens even breed uitgesmeerd over dit soort van pesterijen tegenover de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Ik vind dat triest.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
